

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: PB-10P/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3723201073
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Júlia Stuhlmann – Podobová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3723201073.5

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín, sudkyňou Mgr. Júliou Stuhlmann-Podobovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, deti matky C. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, A. D., právne zastúpenej JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou so sídlom ul. Železničná 90/12, Považská Bystrica a otca E. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. F. G. XXX/XX, A. D., právne zastúpeného spoločnosťou LEGAL POINT s.r.o. so sídlom Nemocničná 979, Považská Bystrica, IČO: 47 253 495, o zrušenie výchovného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala zrušenia výchovného opatrenia príp. zmeny subjektu, ktorý bol určený pre výkon výchovného opatrenia. Uviedla, že Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. XXXXX/XXXX zo dňa 22.07.2022 bolo manželstvo rodičov rozvedené, ohľadom maloletých detí bola uzatvorená rodičovská dohoda. Súd týmto rozsudkom obom rodičom spolu s maloletými deťmi uložil povinnosť podrobiť sa odborným konzultáciám a psychologickému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny, Púchov, Štefánikova 832 v celkovom počte 150 hod., ktoré sa budú realizovať podľa časových možností CDR a rodičov do konca kalendárneho roka 2023. Podľa tvrdenia matky hoci sa ako rodičia zúčastňujú týchto konzultácií, CDR nedokázalo odborne naplniť ani časť cieľov, ktoré boli konštatované v znaleckom posudku 52/2021. CDR podľa názoru matky nepostupuje objektívne, v záujme maloletých detí. Tvrdila, že ako matka som mala vždy záujem, aby deti s otcom mali aspoň udržateľný vzťah, ak nie vrúcny, správaním sa otca však tento deti od seba odháňa a CDR ponosy detí bagatelizuje, znevažuje, vysmieva sa im, čo považuje za maximálne neodborné, neprofesionálne, nesledujúc záujem detí a rodičov, ale evidentne sledujúc vyčerpanie finančných prostriedkov na tento účel určených bez akéhokoľvek posunu a odbornej pomoci zúčastneným. Navrhovateľka uviedla, že sa nebráni psychologickému poradenstvu, no namieťa CDR Púchov a žiadala, aby toto bolo z konania vylúčené, prípadne pribraté do konania iné pracovisko, ktoré má záujem na napĺňaní cieľov nie len ľudsky, ale hlavne odborne. Ani v jednom prípade počas sedení nepočula, čo by doporučovali napr. otcovi detí, čo má vo svojom správaní zmeniť, nehovoriac o tom, že mala požiadavku, aby každé jedno stretnutie bolo zaznamenávané zvukovou nahrávkou, toto jej však bolo kategoricky zamietnuté. Pokiaľ účastník konania nemá dôveru v psychológa a nevie si ju uvedený psychológ žiadnym spôsobom získať, nemôžu byť nikdy naplnené ciele sledujúce záujem nie rodičov, ale v prvom rade detí. To, čo zažilo jedno z detí po pohovore so psychologičkami z predmetného CDR odporuje akémukoľvek záujmu detí. Na posledné stretnutie v CDR bola predvolaná s deťmi. Keď sa na toto stretnutie dostavila, na stretnutí sa nachádzal otec detí spolu so svojou matkou. Matku z kancelárie poslali preč, avšak otec so starou matkou detí a maloleté deti ostali vo vnútri. Z okien počula plač a krik detí, čo trvalo veľmi dlho. Po tom, čo sa vrátila do kancelárie, maloletý A. tvrdil úplne iné skutočnosti, ako pracovníčky CDR, tieto ho

obvinili, že klame. Maloletý C. začal opäť plakať, že chce ísť domov. Stretnutie sa ukončilo, maloletému A. sa cestou domov urobilo zle, začalo ho bolieť hlava, zvracal, toto nedokázala medikamentózne doma vyriešiť a preto musela navštíviť detskú pohotovosť v NsP Považská Bystrica. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nemá akúkoľvek dôveru voči uvedenému CDR a preto žiadala, aby súd uvedené odborné konzultácie a psychologické poradenstvo v CDR Púchov zrušil, poťažne nariadil iné pracovisko.

2. Podľa otca matkou podaný návrh je absolútne nedôvodný. Matka svoj návrh neoprela o žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by vôbec z legitímneho dôvodu umožňovalo podať matke takýto návrh. Výchovné opatrenie bolo nariadené na základe Rozsudku zo dňa 22.07.2022, sp. zn. XXX/XX/XXXX-XXX. Z obsahu spisu konania, v rámci ktorého súd pristúpil k nariadeniu predmetného opatrenia je zrejmé, že práve zistený stav v rozpadnutej rodine a zdeštruované vzťahy jej členov, ako aj neschopnosť matky komunikovať s otcom a viesť detí k láske k nemu, viedol súd k tomu, aby ho nariadil. Jeho rozsah rovnako svedčí o závažnosti situácie zistenej v rodine. Matka žiada o zrušenie výchovného opatrenia, resp. aby bolo zmenené na iné pracovisko, vzhľadom na údajnú neodbornosť a neprofesionalitu CDR Púchov, pričom nešpecifikuje konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali jej tvrdenia. Matkou prezentované tvrdenia sú vágne a prezentujú výlučne jej subjektívne pocity, ktoré objektívne nie sú ničím podložené. Jednotlivé tvrdenia matky otec považoval výlučne za vykonštruovaný výmysel bez relevantného dôkazného podloženia. Z pohľadu otca matka umelo vytvára opakovane situáciu a okolnosti, ktoré by z jej pohľadu zadávali dôvod na zmenu a dôvod prečo by mohla vyrábať procesné prietahy a rovnako aj legitimizovať jej úmysel ignorácie a nerealizovania uvedeného opatrenia. Výchovné opatrenia majú plniť ochrannú funkciu – napomáhať navrátenie riadneho výchovného prostredia, ktoré zabezpečí, že sa dieťa bude vyvíjať v súlade so všeobecne akceptovanými morálnymi zásadami spoločnosti. Súd môže zrušiť výchovné opatrenie, ak je splnený účel stanovený uloženým výchovným opatrením. V danom prípade nemožno ani len uvažovať o splnení účelu výchovného opatrenia, ktoré malo byť realizované do konca roka 2023. Konzultácie stanovené na základe výchovného opatrenia mali prebiehať v zmysle záverov znaleckého posudku č. XX/XXXX. Je pritom potrebné poukázať na opakované a neustále snahy matky ignorovať a nerealizovať akékoľvek stretnutia, ktoré sa musia v zmysle opatrenia vykonávať. Matka pasívne agresívnym spôsobom odmieta akýkoľvek progres v rodičovskej komunikácii, čo by prinieslo úžitok práve spoločným deťom. Napriek tomu, že v práci slúži minimum služieb a logicky tak musí mať viac voľného času, neustále tvrdí, že má prekážky. Je tiež pozoruhodné, že niekoľko dovolení a výletov každý mesiac zaradiť do svojho programu matka detí vie. Matka nemá skutočný záujem o realizáciu opatrenia a ani o udržanie vzťahu otca s deťmi, rovnako ako ani rodičovského vzťahu medzi otcom a matkou detí. To je skutočným dôvodom podania jej návrhu. Otec poukázal na to, že znalkyňa A. C. H. v Znaleckom posudku č. 52/2021 presne stanovila parciálne ciele, ktoré sa mali plniť. Podľa názoru otca (ako jedného z účastníkov stretnutí) pracovníčky pracovali s rodinou citlivo a rozhodne sa snažili o objektívny prístup a motiváciu oboch rodičov k spolupráci, vždy v súvislosti s aktuálnymi problémami, ktoré sa v rodine riešili. Matka ohlásila prípad fyzického násillia otca aj starej matky práve pracovníčke CDR. Matka nemala do tejto chvíle zjavne voči postupom CDR výhrady, keďže syna A. priviedla bez ohlásenia za pracovníčkami CDR. Na základe toho pracovníčky CDR po spoločnom stretnutí vyriešili, resp. ustálili situáciu ohľadom údajného násillia na dieťati zo strany otca a prípad uzavreli - ako vykonštruovaný výmysel matky. Je vysoko pravdepodobné, že práve pre to, že pracovníčky CDR zistili, čo sa skutočne stalo a ustálili svoj názor a postoj, stalo sa zrejmým, že sa nestotožňujú s matkinými klamstvami. To však zjavne nezapadá do plánu matky, aby bol otcovi zamedzený styk s maloletými deťmi. Práve z tohto dôvodu má matka záujem, aby bolo výchovné opatrenie realizované na inom pracovisku. Rovnako sa zachovala matka po tom, ako boli predvolané pani učiteľky zo škôlky, kam chodili maloletí. Po tom, čo vypovedala pani učiteľka o tom, že otec a celá rodina fungovali úplne normálne (až do rozchodu), pričom deti majú otca veľmi radi a majú k nemu vzťah, matka „zrazu“ navrhla zmeniť mladšiemu synovi škôlku. Snaha matky manipulovať nielen vlastné a spoločné deti rodičov, ale aj celé okolie je extrémna a nezdravá. Z pohľadu otca došlo skutočne už k strate „súdnosti“ matky v danej otázke.

3. Kol. opatrovníčka maloletých detí uviedla, že nesúhlasí so zrušením výchovného opatrenia. Nesúhlasila ani s tým, aby bolo výchovné opatrenie prevedené na referát ÚPSVaR Považská Bystrica. Dôvodila tým, že CDR Púchov pozná celú rodinu, majú miestnosti, aby sa mohli s deťmi v pohode porozprávať aj otec tam s nimi mohol tráviť čas. Na úrade práce, to je štátny orgán, ktorý plní aj iné úlohy, sú tam nezamestnaní, tam nie je vhodný priestor, tam je k dispozícii len kancelária, kde môžu byť maximálne 1 hodinu necelé 2 hodiny a maximálne do pol štvrtej. Naproti tomu priestor CDR je prispôsobený rodinám a deťom, sú tam hračky, je tam terapeutická miestnosť. Kolízná opatrovníčka

uviedla, že samotní rodičia po stretnutí na úrade práce skonštatovali, že priestor úradu práce nie je tomu prispôsobený. Trvala na tom, aby konzultácie pokračovali v CDR Púchov. Výchovné opatrenia môžu realizovať len akreditované Centrá pre deti a rodiny. Úrad práce je viazaný ústredím, ktoré mu priradzuje CDR a v prípade Považskej Bystrice je to CDR Púchov, ku ktorému majú viazané hodiny. Všetky štátne CDR sú akreditovanými subjektmi. Kolízna opatrovníčka uviedla, že komunikovala so psychologičkou aj so sociálnou pracovníčkou z CDR. Všetko, čo navrhnú matke, matka neguje. Napríklad dala maloletému hodinky s odposluchom. Takým spôsobom nie je možné spolupracovať, keď si vzájomne neveria. Zo skúseností CDR Púchov uviedla, že nikdy sa nestalo, že by bol problém s CDR. Je možné, že nie všetko, čo navrhnú v rámci CDR alebo ich postupy sa niektorému z rodičov bude páčiť. ÚPSV a R Považská Bystrica s rodinou intenzívne pracoval, za dva roky vyvíjali neskutočné úsilie, aktivity. Dokonca na úrade prebehli dve stretnutia. Poukazovala na znalecký posudok, na vyjadrenie znalkyne, ktorá bola na pojednávaní a ona bola zhrozená, že rok od ZP sa nikam nedostali. V krajnom prípade hovorila o možnosti odňatia detí z osobnej starostlivosti matky, pričom majú nájdené zariadenie, ktoré je ochotné prijať deti príp. by bolo riešením zmena zverenia detí. Od pojednávania, na ktorom sa rozhodlo o rozvoze a úprave práv a povinností k maloletým deťom a bolo uložené výchovné opatrenie sa deti s otcom stretávali až do marca 2023. Kolízna opatrovníčka žiadala, aby súd zamietol návrh matky, pretože CDR si do konca marca 2023 plnilo svoje povinnosti a otec sa s deťmi stretával. V tomto prípade musí výchovné opatrenie byť realizované cestou akreditovaného zariadenia, ktoré má akreditáciu na výchovné opatrenie a tým je CDR Púchov. Kolízna opatrovníčka uviedla, že si na úrade práce vypočuli nahrávku matky, ktorú na úrad doručila právna zástupkyňa, táto nahrávka je nekvalitná, zle nahratá. Bolo z nej počuť, že mal. dieťa na ňom plače, bolo negatívne nastavené, keď vošlo do miestnosti s matkou. Nebolo z nahrávky zrejmé, čo hovorí otec, čo matka, čo pracovníci CDR. Bolo zrejmé, že dieťa nechcelo vojsť do miestnosti a bolo počuť, že otec ho upokojuje. Zaujal ho rozprávaním a z nahrávky vyplynulo, že prezentoval nejaké fotky alebo albumy a dieťa prestalo plakať, nadviazalo kontakt. Kolízna opatrovníčka mala za to, že je tu zlý prístup matky. Poukázala na to, že už pred dvoma rokmi znalkyňa ustálila, že matka nemá rodičovské kompetencie. V deťoch spúšťa niečo negatívne pretože, keď deti zbadajú otca chytajú paniku. Nie je správny prístup matky, keď necháva deti rozhodovať samé, či chcú alebo nechcú ísť s otcom. Je to neprimerané prenechanie zodpovednosti na deti. Matka píše sťažnosti aj na úrad práce aj spolu s právnou zástupkyňou, žiadala vymeniť úrad práce. Kolízna opatrovníčka uviedla, že si pritom stojí za svojim názorom, ktorý matke zrejme nevyhovuje, ako náhle je pri realizácii vých. opatrenia nastavenie do budúcnosti iné ako sú predstavy matky, nikto nie je objektívny podľa matky, len ona. Otec je demonizovaný. Podľa vyjadrenia kolíznej opatrovníčky matka manipuluje nie len deťmi, ale aj súdom. V prípade, že nebude výchovné opatrenie ďalej zo strany matky akceptované, ÚPSVaR dá podnet na výkon rozhodnutia a ukládanie pokút matke. Na páske bolo počuť, že keď bol hlas matky, keď bola zapojená do rozhovoru, mal. A. chytil strach. Pokiaľ matka nenastaví smer, bude opatrovník trvať na výkone rozhodnutia. Do marca styk s deťmi fungoval a jeden týždeň nemohol situáciu zmeniť. Matka si nemôže vyberať, kto bude realizovať výchovné opatrenie len preto, že sa jej niekto nepáčil. Pri konflikte rodičov je to vždy tak, že sa jednému z rodičov niečo nepáči. Kolízna opatrovníčka apelovala aj na právnych zástupcov, kde by mala byť prejavovaná snaha o deti a viesť klientov, aby neeskalovali konflikt medzi rodičmi. Mála za to, že inak je to naťahovanie času. Matka by mala prekonať partnerský konflikt a postoj k otcovi detí. Nemôže si abonovať deti pre seba a napr. iba ona s nimi chodiť na dovolenky. Aj to, že matka ide na stretnutie, nie s cieľom napraviť vzťahy, ale dopredu nahrávať a vlastne od začiatku mať výhrady k práci CDR svedčí o jej prístupe.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, vyjadrením kolízneho opatrovníka, svedkov, obsahom spisov Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.XXXXX/XXXX, sms komunikáciou medzi CDR a matkou, medzi rodičmi, lekárskou správou zo dňa 30.3.2023, správou CDR zo dňa 3.4.2023. a zistil nasledovné:

5. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. XXXXX/XXXX-XXX zo dňa 22.07.2022 súd manželstvo rodičov maloletých detí rozviedol, ohľadom maloletých detí schválil rodičovskú dohodu. Súd zároveň týmto rozsudkom obom rodičom spolu s maloletými deťmi uložil povinnosť podrobiť sa odborným konzultáciám a psychologickému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny, Púchov, Štefánikova 832 v celkovom počte 150 hod., ktoré sa budú realizovať podľa časových možností CDR a rodičov do konca kalendárneho roka 2023. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.8.2022.

6. Dňa 28.06.2023 bolo naplánované stretnutie v CDR, na ktoré matka neprišla a podľa informácií od pracovníčok CDR od toho času nekomunikuje, nedvíha telefón ani neodpovedá na správy. Matka oznámila CDR, že do rozhodnutia súdu nebude s CDR spolupracovať.

7. Od júla 2022 do marca 2023 sa styk otca s deťmi realizoval. V marci otec absolvoval s deťmi a jeho matkou dovolenku v I. . Po návrate z dovolenky sa styk prestal realizovať. Matka tvrdila, že otec na dovolenke zbil mal. A. pri bazéne po rukách a mal. A. požaduje od otca ospravedlnenie a odmieta sa s ním dovtedy stretnúť. Mladší syn, keďže kopíruje staršieho brata, sa podľa vyjadrenia matky tiež odmieta s otcom stretnúť. Deti boli s otcom naposledy dňa 04.03.2023, keď boli spoločne počas jarných prázdnin. Otec tvrdí, že túto situáciu matka vykonštruovala. Matka podala na otca trestné oznámenie.

8. V konaní bola vypočutá svedkyňa C. A. J., psychologička CDR Púchov, ktorá potvrdila, že konzultácie s rodičmi prebiehali do marca alebo apríla 2023, potom matka navrhla zrušiť výchovné opatrenie a oznámila CDR, že bude čakať do výsledku konania na súde. Odvtedy sa stretnutia nekonali. Otec ešte odvtedy raz prišiel, matka neprišla. Matka oznámila, že žiada od CDR písomnú komunikáciu. Počas konzultácií boli zo strany CDR navrhnuté párové stretnutia matka a otec a potom aj s deťmi. Snaha bola, aby sa otec stretol s deťmi, keďže ich dlhšie nevidel. Zo strany matky padla požiadavka na nahrávanie, tejto žiadosti nebolo vyhovené. Svedkyňa uviedla, že nie je možné nahrávať stretnutia, stretnutia sa nenahrávajú, nemá to terapeutický význam, CDR takéto nahrávky nepotrebuje. Svedkyňa potvrdila, že pracovali s oboma deťmi. Deti sa dokázali zapojiť. Spočiatku mali ostych, ale potom sa s nimi dalo pracovať. Na jednom stretnutí bola aj stará matka zo strany otca, vtedy ona uvádzala, že deti prišli zvláštne rozpoložení, mal. A. plakal. Ku koncu sa ale obe deti uvoľnili. Stalo sa, že mal. A. bol na sedení sám s otcom a svedkyňa uviedla, že pozorovali, že keď prišla matka, dieťa sa zmenilo, ako by to bol zrazu niekto iný. Keď zbadali deti mamu, tak ako keby sa chceli zbalit' a odísť hneď preč. Svedkyňa zotrvala na písomných správach a objektívite práce v CDR ako aj konania v záujme detí. Uviedla, že postupujú podľa plánu sociálnej práce z úradu práce, CDR má odporúčania úradu práce. Svedkyňa uviedla, že robili párovú terapiu a na úvod boli individuálne stretnutia. Venovali sa aktivitám smerujúcim k zlepšeniu komunikácie v ich vzťahu. Snažili sa vydiskutovať, ak rodič priniesol nejaký problém napr. keď otec uviedol, že deti boli u neho na víkend, všetko bolo v poriadku a zrazu sa to zmenilo. Snažili sa o tom diskutovať. Vzhľadom k tomu, že otec dlhší čas s deťmi nebol, snažili sa im nahradiť styk otca s deťmi, aby s ním ostali v kontakte, teda bolo to zamerané na to, aby mal otec čas byť s nimi. Počúvali rozhovory otca s deťmi. Bolo to tak, že deti nechceli sami rozprávať, ale potom, čo sa im udalosti pripomenuli napr. čo robili, ako varili cestoviny a pod. na takéto podnety zareagovali pozitívne a ako by sa upokojili, keď sa napr. hovorilo u dovolenke a o pobyte u otca. Svedkyňa uviedla, že matka bez vedomia CDR priviedla uplakané dieťa, avšak oni neposkytujú krízovú intervenciu. Bolo to niečo ako riešte uplakané dieťa. Matka tvrdila, že otec dieťa zbil, chvíľu sa tomu venovali v rozhovore. Odkázali matku na políciu, že ak má matka podozrenie, že deti otec týra. Mal. A. kričal, že otec ho zbil, ale ku koncu stretnutia to už tak nebolo. Otec mu ukazoval videá a fotografie z dovolenky, mal. A. si ich pozeral a pri oživovaní spomienok na dovolenku sa dieťa upokojilo. Svedkyňa si pamätala, že potom nabehla matka s tým, či vyriešili aj tú facku. Dieťa sa rozrušilo, začalo opakovať dve až tri vety o fackách, bitke. Svedkyňa uviedla, že z fotografií z dovolenky s otcom nebolo vidieť nespokojnosť u detí. Slovo matky je proti slovu otca, preto matku odkázali na políciu, pretože toto už CDR nerieši. Do tohto nechceli zasahovať a ak má matka podozrenie z týrania, toto už musí riešiť polícia. Dieťa opakovalo na uvedenom stretnutí tri vety dookola, bitky, facky a nechce sa stretávať s otcom. Na konci stretnutia sa dieťa upokojilo, smial sa na zážitkoch z dovolenky, bolo pokojné až do príchodu matky, kedy od slova do slova začal opakovať tie isté vety ako na začiatku. Pokiaľ išlo o majetkové záležitosti rodičov k nim svedkyňa uviedla, že to bola len citácia, ďalej sa o to nezaujímal.

9. Matka dňa 6.3.2023 poslala do CDR sms v nasledovnom znení: „ Dobrý deň, chcela by som dohodnúť termín stretnutia, nakoľko počas prázdnin otec bil syna a otcova matka mu opakovane strelila facku. Tohto bol svedkom aj mladší syn. Syn sa odmieta s otcom viacej stretávať. Ďakujem B. “.

10. Dňa 6.3.2023 CDR matke odpísalo, že: „XX.X.XXXX o 15:00 hod v CDR Púchov “ Matka odpísala „Ďakujem“. Potom prišla so synom 13.3. na stretnutie a z toho bola aj predložená nahrávka.

11. V konaní bola vypočutá svedkyňa C. K. D., ktorá pracuje v CDR Púchov ako sociálna pracovníčka. V rámci výchovného opatrenia sa zúčastnila stretnutí s rodinou. Stretnutia prebiehali vždy za účasti

svedkyne a C. J. a na pozvanie. Nepamätala si, že by matka priviedla dieťa bez toho, aby neboli pozvaní. Potvrdila, že v súčasnosti stretnutia neprebiehajú, pretože matka ich informovala, že prebieha súdne konanie. Správy, ktoré boli poskytované zo sedení, vypracovala spoločne so psychologičkou a na tom, čo bolo uvedené v správach, trvala. Nepamätala si na stretnutie, kedy mala matka doviesť A. s plačom. Podľa výpovede svedkyne zo začiatku sa deti s otcom stretávali, potom sa to zmenilo a deti nechceli byť s otcom. Počas stretnutí deti zo začiatku s otcom nekomunikovali, po pol hodine už s otcom nadviazali komunikáciu, ale keď prišla matka doslova utekali k matke. Otec CDR informoval, že deti boli na dovolenke s otcom v I.. Deti boli nadšené, spokojné, keď im otec ukazoval fotky. Povedali, že tam bolo dobre. Potom mal. A. povedal, že otec mu dal facku a trval si na svojom. Rozprávali sa o tom s rodičmi, každý mal svoju verziu. Každý mal z rodičov svoj názor. Tvrdenie matky nemali čím podložiť, najviac to prekvapilo starú matku. Tvrdenie A. tiež nevyhodnotili, vypočuli si jednu a druhú stranu. Na facku sa mal. A. pýtali. Dôkaz o nej nemali. Svedkyňa ďalej vypovedala, že deti prichádzali na stretnutia zľakané, zostresované po pol hodine to z nich opadlo, potom už pôsobili prirodzene, srandovali, plánovali si s otcom výlety, ale keď prišla matka znovu pôsobili inak. Svedkyňa uviedla, že rozhovory realizujú podľa plánu, starú matku si prizvala na stretnutie psychologička. Svedkyňa si nepamätala, že či sa niektoré dieťa sťažovalo na otca, matku, starú matku.

12. Centrum pre deti a rodiny Púchov v Priebežnej správe z výkonu výchovného opatrenia za mesiac február 2023 a marec 2023 zo dňa 5.4.2023 uviedlo, že dňa 13.03.2023 vykonalo stretnutie oprávneného a povinnej, na ktoré povinná bez vedomia CDR priviedla maloletého A.. Maloletý začal z ničoho nič kričať a plakať. Pritom tvrdil, že oprávnený ho na dovolenke zbil po rukách a babka mu dala facku. Otec tieto tvrdenia poprel, matka tvrdila ich pravdivosť. V záujme vyriešenia tejto situácie bola matka požiadaná o opustenie ambulancie a CDR sa následne venovalo s maloletým a jeho otcom tvrdeným skutočnostiam. Maloletý sa po odchode matky z ambulancie upokojil, otec rozprával zážitky z dovolenky, pričom sa maloletý začal usmievať a zapájať do komunikácie. Po príchode matky do ambulancie bol maloletý opäť nepokojný, plačlivý, opakoval frázy, ako ho otec zbil. Zo zápisu CDR ku dňu 27.03.2023 je zrejmé, že CDR Púchov došlo k záveru, že maloleté deti B. nie sú týrané ani bité zo strany otca, prípadne starej mamy. Zo správy CDR z mesiaca júl 2023 bola vyčerpaná 1 hodina priameho výkonu v CDR, ako to vyplýva zo správy zo dňa 27.7.2023. Boli predvolaní obaja rodičia, zúčastnil sa otec a matka sa nezúčastnila a oznámila, že nepovažuje za správne ďalej pokračovať v CDR a je potrebné vyčkat stanovisko súdu.

13. Medzi účastníkmi tohto konania je na Okresnom súde Považská Bystrica súčasne vedených viacero súdnych konaní:

- Vo veci výkonu rozhodnutia pod sp. zn. A./X/XXXX – bol rozhodnutím A. X/XXXX nariadený výkon rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. XXX/XX/XXXX-XXX zo dňa 22.07.2022 v časti, ktorou súd upravil styk oprávneného s maloletými. Vo veci podala matka odvolanie.

- V konaní pod sp. zn. A./XX/XXXX sa matka domáha zúženia styku otca s deťmi a otec sa domáha striedavej osobnej starostlivosti, v konaní je nariadené znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru klinická psychológia dospelých a detí, na zodpovedanie otázok aké sú vzájomné vzťahy medzi maloletými deťmi a ich rodičmi, v prípade odmietavého postoja k niektorému z rodičov zistiť príčinu tohto postoja, či sú maloletý A. a maloletý C. ovplyvňovaní zo strany matky alebo otca vo vzťahu k druhému rodičovi, či sú matka a otec jednotlivo schopný poskytovať maloletým deťom potrebnú starostlivosť, iné zistenia týkajúce sa osobnostného vývinu, výchovy a starostlivosti o maloletých, ktorému z rodičov doporučuje zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti, v akých intervaloch doporučuje upraviť styk maloletého A. a maloletého C. s druhým rodičom.

- L. L. J. M. A. N. B.. A./XX/XXXX.

- Vo veci zrušenia výchovného opatrenia pod sp. zn. A./XX/XXXX.

14. Podľa § 37 ods 8 Zákona o rodine Súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého

dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

15. Súd pri rozhodovaní o zrušení výchovného opatrenia sa zaoberal otázkou, či si splnilo účel a či jeho ďalšie zotrvanie je v najlepšom záujme maloletých detí. Bolo preukázané, že z nariadeného rozsahu 150 hodín bolo vyčerpané minimum a od marca toho roku sa výchovné opatrenie vôbec nerealizuje, a to po tom, ako matka centru oznámila, že podala návrh na zrušenie výchovného opatrenia a prestala sa ho zúčastňovať. V konaní vznikla výhrady voči práci CDR, ktoré sa týkali metódy aj objektivity práce. Svedkyne /psychologička a sociálna pracovníčka/, ktoré viedli výchovné opatrenie, v konaní vysvetlili, že pracujú na základe doporučení úradu práce v záujme nastavenie a zlepšenia komunikácie a vzťahov medzi rodičmi. To je ich primárna úloha a práve preto bolo akreditované centrum určené na realizáciu výchovného opatrenia. Svedkyne vysvetlili súdu, že rodičia pokiaľ predniesli problém, snažili sa o ňom rozprávať. Obe svedkyne potvrdili, že deti prichádzali na stretnutia rozrušené, po čase sa v neprítomnosti matky dokázali uvoľniť, nadviazať s otcom pokojnú komunikáciu, avšak po návrate matky sa opäť ich správanie zmenilo. Matka vytykala psychologičke a sociálnej pracovníčke, že si neoverovali pravdivosť otcových tvrdení, najmä to, že mal zbiť syna. V tejto súvislosti treba uviesť, že skonštatovali, že je to tvrdenie proti tvrdeniu, nemali ako preukázať, či skutočne došlo k bitke a odkázali matku, ak má takéto podozrenia, na políciu. Nezhodli sa s matkou pri jej požiadavke na nahrávanie stretnutí, ktoré z pohľadu psychologických konzultácií nemá žiadne terapeutické odôvodnenie a takéto sa nevykonávajú. Matka vyčítala, že ju obvinili, že má majetnícke sklony v súvislosti s vyporiadaním BSM. V tejto súvislosti svedkyňa - psychologička uviedla, že v správe šlo len o citáciu otca. Z obsahu námietok matky sa javí, že tieto sú subjektívne v snahe zablokovať prácu s CDR. Práca s CDR prebiehala do marca 2023 a následne po dovolenke otca s deťmi v I. došlo k zlomu, ktorý odôvodnila matka tým, že otec tam zbil mal. A. K záveru o neexistencii tvrdeného násillia voči maloletým dospelo aj CDR Púchov, ktoré v zápise ku dňu 27.03.2023 uviedlo, že maloleté deti B. nie sú týrané ani bité zo strany otca, ani starou mamou. Hoci maloletý A. počas odbornej konzultácie v prítomnosti matky tvrdil útok otca a bol rozrušený, bezprostredne po tom ako matka odišla, maloletý sa zapájal do komunikácie s oprávneným, prejavoval radosť. Z uvedeného je zrejmé, že existenciu tvrdeného útoku matka umelo udržiava a konzervuje v povedomí maloletých, ktorú skutočnosť potvrdila aj znalkyňa A. H., A.. Následne matka prestala komunikovať s CDR a oznámila, že bude čakať do rozhodnutia súdu. Námietky matky voči CDR sa javia subjektívne bez konkrétnych a opodstatnených dôvodov. Nezhody pri predvolávaní, keď jej údaje nevychádzajú pri stanovení termínov v ústrety, sú neopodstatnené. Pokiaľ uvádzala, že dovedla na termín stretnutia maloletého syna s vedomím CDR, z sms zo dňa 6.3.2023, o ktorú oprela svoje tvrdenie, to nevyplýva, pretože neuvádzala, že privedie mal. A., len si dohadovala stretnutie a informovala o údajnom zbití mal. A.. Naopak CDR jej obratom odpovedalo a dalo jej termín. Tvrdenia, že správy CDR nekopírovali skutočnosť v tom, ako prebiehali stretnutia, nekonkretizovala, iba uviedla, že z mal. A. urobili klamára a nepovedala, čo bolo uvedené v správe nepravdivo, teda ktoré konkrétne vyjadrenia sú podľa nej nepravdivo uvedené. Údajná bitka syna je v rovine protichodných tvrdení matky a otca, pričom svedkyne vo svojich správach aj následne v svedeckej výpovedi uviedli, že po prvotnom rozrušení a odchode matky z miestnosti dieťa bolo počas stretnutia s otcom pokojné, deti boli nadšené z dovolenky v I., rozprávali o zážitkoch a tešili sa. Až po návrate matky do miestnosti sa správanie zmenilo. Tiež námietky, že mali byť realizované len individuálne stretnutia, ktoré mali vyplynúť zo záveru znaleckého posudku, boli neopodstatnené, pretože takýto záver znalkyňa v posudku neuvádza. Znalkyňa doporučila kurz rodičovskej terapie a poradenstva vrátane silnej individuálnej zložky, teda nie ako tvrdí matka, že len individuálne sedenia a nie párové. Súd nemá dôvod pochybovať o práci psychologičky a sociálnej pracovníčky. Súd nepripustil vykonanie dôkazu nahrávkou / ku ktorej mimochodom matka neposkytla prepis/, pretože bola vykonaná bez vedomia nahrávaných osôb a preto, že súd mal dostatočne preukázaný skutkový stav a nebolo nutné pre ďalšie objasnenie použiť nahrávku. Napriek tomu kolízna opatrovníčka, ktorej matka predložila nahrávku, uviedla, že nič z toho, čo matka uvádza, na nahrávke okrem plačúceho dieťaťa, ktoré otec upokojil, nie je. Za tejto situácie, kedy bolo preukázané, že napriek aj snahe súdu zmieriť rodičov, toto sa nepodarilo, komunikácia je vyhrotená, komplikovaná a bez odbornej pomoci nie je možné v situácii v prospech maloletých detí napredovať. Len za účasti odbornej pomoci možno viesť rozhovory s rodičmi a deťmi a ostro konfliktnú komunikáciu zvládnuť v prospech detí. Za tejto situácie a za jednoznačného vyjadrenia kolízneho opatrovníka nie

je možné zrušiť výchovné opatrenie a je potrebné v ňom pokračovať. Nie je možné, aby situácia zamrzla a nepokračovalo sa v odbornej spolupráci. V konaní o úpravu styku, ktorým sa matka domáha obmedzenia styku otca s deťmi, je nariadené znalecké dokazovanie a znalkyňa súdu odpovie na položené otázky o vzťahoch v rodine a dá ďalšie odporúčanie. Dovtedy je ale nevyhnutné v záujme detí a zachovania rovnocenného vzťahu oboch rodičov k deťom, aby pracovali na zlepšení komunikácie zvlášť, keď z nariadeného počtu hodín bolo vyčerpané len minimum. Je neprípustné, aby matka nerešpektovala právoplatné rozhodnutie súdu a prestala sa ním svojvoľne riadiť a odmietla spoluprácu s CDR a ukončila ju oznámením, že podala návrh na zrušenie výchovného opatrenia. Rozhodnutie súdu o jeho uložení je právoplatné a je potrebné ho rešpektovať.

16. Súd nerozhodoval o námietke matky na vylúčenie kolízneho opatrovníka ÚPSVaR Považská Bystrica z konania z dôvodu, že nekoná v záujme detí. Súd nemá právomoc vylúčiť z konania opatrovníka ÚPSVaR Považská bystrica z a ustanoviť iného opatrovníka mimo okres Považská Bystrica. Matka môže vzniesť námietku voči pracovníkom úradu práce priamo cestou úradu práce. Ustanovenie § 59 CSP neumožňuje súdu vylúčiť kolízneho opatrovníka ÚPSVaR PB z konania. Podľa § 73 ods. 2 písm. b), bod 2 zákona č. 305/2005 Z. z. funkciu kolízneho opatrovníka podľa osobitného predpisu (Zákona o rodine) vykonáva úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Podľa § 90 ods. 4 písm. a) zákona č. 305/2005 Z. z. je miestne príslušným ten úrad, v ktorého obvode má dieťa obvyklý pobyt. Týmto úradom je v prejednávanom prípade ÚPSVaR Považská Bystrica. Takto určený úrad je potom priamo zo zákona miestne príslušným na vykonávanie funkcie procesného opatrovníka v danom konaní. Keďže v uvedených zákonoch a ani v iných súvisiacich právnych normách nejestvuje ustanovenie, ktoré by umožňovalo vylúčenie či zámenu zákonom stanoveného miestne príslušného úradu za iný, nejestvuje žiaden zákonný podklad pre takýto postup. Je vecou kompetentných zamestnancov úradu, ktorého konkrétneho pracovníka poveria povinnosťou zastupovať maloletých v konaní. V prípade ak sa jednému z rodičov konanie konkrétneho povereného pracovníka javí ako zaujaté, otázka vylúčenia takéhoto pracovníka nejustičného orgánu z dôvodu jeho zaujatosti môže byť z podnetu účastníka riešená mimo súdneho konania nadriadeným povereným zamestnancom úradu. V prípade tejto časti súd vychádzal z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/148/2022 zo dňa 06.09.2022.

17. Napokon súd uvádza, že nevykonal výsluch mal. A., pretože výsluch dieťaťa by nezmenil rozhodnutie súdu o ponechaní výchovného opatrenia, keďže jeho cieľom je úprava vzťahov a komunikácie v rodine v záujme zastabilizovania výchovného prostredia pre maloleté deti, ktoré vzťahy sú preukázateľne narušené a nezlepšujú sa. Súd nevykonal výsluch maloletého, ktorý navrhla matka ani nahrávku na pamäťovom kľúči USB. Pokiaľ ide o výsluch maloletého, tu súd poukazuje na ustanovenie § 38 ods. 2 CMP, podľa ktorého súd zisťuje názor maloletého spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. V predmetnej veci má maloletý A. 8 rokov a napriek svojmu veku už bol opakovane podrobený znaleckému skúmaniu, analýzam, poradenstvám a konzultáciám za prítomnosti pre nich cudzích osôb, s vedomím, že uvedené je v priamej súvislosti s konfliktom medzi jeho matkou a otcom. Posúdenie vhodnosti výsluchu maloletého je výlučne v kompetencii súdu, je otázkou individuálneho posúdenia okolností. Po posúdení predmetných okolností sa súdu javí, že je v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa opätovne vystavovať psychickému vypätiu spojenému s výsluchom. Navyše rozvrat vzťahov v rodine, osoba otca, matky ako aj detí a ich vzájomné vzťahy už boli znalecky posudzované a v konaní boli vykonané aj správy z CDR z časového obdobia v malom odstupe od rozhodnutia súdu, kde sú účastníci posudzovaní osobami odborne spôsobilými v oblasti psychológie. Súd preto výsluch maloletého A. nevykonal

18. Pokiaľ ide o nahrávku na pamäťovom kľúči USB, podľa matky ide o nahrávku z priebehu poradenstva v CDR Púchov. Keďže kolízny opatrovník namietal, že počas poradenstva nie je medzi zúčastnenými osobami odsúhlasené nahrávanie poradenstva, ide o nezákonný dôkaz získaný v rozpore so zákonom, keďže jeho vyhotovením je porušené právo zúčastnených osôb na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nesmie zohľadňovať skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie takéhoto dôkazu je odôvodnené uplatnením čl. 2 ods. 1 Základných princípov CMP. Súd môže výnimočne vykonať nezákonný dôkaz ak je právo účastníka ústavnokonformne posúdené ako silnejšie právo než porušené právo toho, na koho úkor sa právo vykonáva. Pre vyhodnotenie prípustnosti použitia nezákonne získaného dôkazu je preto potrebné vo veci aplikovať tzv. test proporcionality kolidujúcich práv, v rámci ktorého sa posudzuje vhodnosť, potrebnosť a primeranosť zásahu do práv. Súd pri posúdení vhodnosti skúmal,

či je navrhovaný dôkaz vhodný na zistenie skutočnosti, či CDR Púchov podalo správu zhodujúcu sa s reálnym stavom. V tomto smere súd dospel k záveru, že kritérium vhodnosti je splnené. V druhom kroku súd posúdil či je možné tvrdenú skutočnosť dokázať aj zákonným spôsobom, alebo iba navrhovaným nezákonným dôkazom. Keďže sporným je tvrdenie ohľadom fyzického ataku, súd dospel k záveru, že matka mohla tvrdenú skutočnosť dokázať aj zákonným dôkazom (napríklad predložením zákonne získaným psychologickým posúdením alebo iným dôkazom priamo preukazujúcim útok). Navrhovaný dôkaz tak nespĺňa kritérium potrebnosti, z uvedeného dôvodu súd preto jeho vykonanie nepripustil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).